

Miroslav Adámek: talentovaný malíř, který měl rád tajemství

Vsetín – Ve vsetínském zámku je otevřená výstava k nedožitým šedesátinám akademického malíře Miroslava Adámka (1957–2002) ze Vsetína. Je vzpomínkou na tvorbu výjimečně talentovaného umělce, jehož dílo bylo předčasným a nečekaným skolem před 15 lety tak záhy uzavřeno.

Miroslav Adámek se po studiích na uměleckých školách – SUPŠ v Uherském Hradišti a AVU v Praze, kde absolvoval obory propagační grafika a figurální malba, vrátil do svého rodiště, do údolí Vesník u Vsetína. Kromě malby, kresby a grafiky se věnoval také užité monumentální tvorbě do ar-

chitektury – tapisérie a realizace ze skla či keramiky. V první polovině 90. let podnikl studijní stáže do Francie a Itálie a rovněž se zabýval pedagogickou činností. Vyučoval figurální kresbu na VSUP na katedře designu ve Zlíně. Samostatně vystavoval od roku 1978 zejména na Moravě. Je zastoupen v domácích i zahraničních soukromých a veřejných sbírkách.

Probíhající vsetínská výstava byla připravena ve spolupráci s paní Monikou Adámkovou. Vdova po zesnulém malíři iniciovala a spoluvytvářela ve vsetínském muzeu také dvě předcházející posmrtné výsta-

vy svého manžela. Na přelomu roku 2003 a 2004 nabídlo muzeum návštěvníkům velkou retrospektivní výstavu, v níž dominovaly jedny z Mirkových posledních obrazů s motivem srdce – znepokojující předtuchy umělcova fatálního konce.

Další výstava v roce 2007 k umělcovým nedožitým padesátinám byla příležitostí k vystavení Mirkových obrazů spolu s díly jeho uměleckých přátel. Současná komorní výstava prezentuje díla zapůjčená z umělcovy pozůstalosti, vybrala je Monika Adámková. Expozice představuje kresby a malby vytvořené od 2. poloviny 80. let po rok 2002.

Na slavnostním zahájení výstavy vyzdvihla bývalá historička vsetínského muzea Hana Jabůrková kvality, které Miroslav Adámek vložil do svého díla: poctivě zvládnuté malířské řemeslo, harmonii a řád, pečlivost, pracovitost, vysoký intelekt, romantickou duši, zakotvenost v rodném kraji. A prozradila na něj, že jen velmi nerad podával ke svým dílům komentáře, neboť věřil, že jsou to svébytné tvory, které nepotřebují dodatečné vysvětlení, a „měl rád tajemství a přál si, aby jeho obrazy vnímali milovníci umění podobně“.

Olga Mehešová, historik umění